

[Miljøministeren]

disse natursynsdrøftelser, som jeg i hvert fald selv oplever som vigtige at tage fat på, sådan at vi kommer ud over den helt banale plan om, at vi kan gøre alt ved naturen eller det stik modsatte. Det synes jeg lidt præger debatten i øjeblikket.

Jeg har altså heller ikke lagt mig fuldstændig fast på det, men blot lagt det op til debat, og jeg synes, det var det rigtige tidspunkt at sige det på, fordi det er så oplagt, at vi her er inde på nogle mere principielle ting.

Hr. Rønholt vil jeg bare gerne takke for indlægget og selvfølgelig også for tilsagnet. Jeg skal lade hr. Rønholts ønske om at følge det praktiske arbejde gå videre til Sukkerfabrikkerne – eller hvad vi nu skal kalde dem i dag; jeg kom ved en fejl til at kalde dem Sukkerroerne forleden, og det skal jeg i hvert fald bestræbe mig på ikke at gøre – men jeg er ret overbevist om, at det vil være muligt at komme til det. Det kan jeg sådan set ikke forestille mig der skulle være noget i vejen for, men det er klart, at det ikke kan være mig, der udsteder en invitation.

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg godt sige, at det er da rigtigt nok, at der er forskel på de to roer. Man kan da godt diskutere, hvilken af dem der er mest sympatisk, men det skal jeg såmænd ikke gøre mig til dommer over.

De rent konkrete ansøgninger, som hr. Rahbæk Møller hentyder til med hensyn til økologisk ekspertise, kender jeg ikke noget til. Jeg går ikke ud fra, at det er i Miljøministeriets regi, men vi kan måske efterfølgende tjekke det. Jeg er meget enig i, at vi i hvert fald skal have økologisk forskning på disse områder her i landet. Jeg vil derfor gerne drøfte, hvad det er, der kan ligge til grund for det, og også, hvad det er for en forklaring, der kan ligge bag et eventuelt afslag. Jeg har allerede understreget, at jeg synes, vi skal drøfte det videre i udvalget og ende med en beretning. Her er tale om én udsætningstilladelse, og den skaber ikke præcedens for andre udsætningstilladelser. De skal hele tiden behandles konkret også ifølge lovgivningen. Jeg er også villig til at drøfte dem, hvis der måtte komme andre, med Miljø- og Planlægningsudvalget. Jeg synes, denne debat har været af en art, der gør det helt uproblematisk at gøre det, fordi jeg tror, vi kan få en fornuftig dialog om tingene.

Fru Hanne Severinsen understregede præcis det, som jeg også selv synes er meget vigtigt,

nemlig at vi ikke erstatter eksisterende arter – jeg tror, fru Hanne Severinsen sagde gamle arter – med nye. Det er jeg meget enig i. Det er vigtigt, at der ikke må mangle muligheder, sagde fru Hanne Severinsen, for næste generation, fordi vi har udviklet ensidigt. Det synes jeg er en meget central betragtning, og den skal vi være opmærksom på i al vores miljøtankegang.

Jeg vil gerne tilføje, at det er lettere sagt end gjort, for faktisk forsvinder der ganske mange arter hver dag. Derfor kan vi sige, at det er heldigt, at vi endnu har nogle at tage af. Det står altså faktisk ret dårligt til med artsvariationen, og derfor synes jeg også, det er vigtigt, måske i forbindelse med vores naturdrøftelser, at vi tager fat på disse ting.

Til hr. Knud Lind vil jeg blot sige, at jeg dog var glad for, at hr. Knud Lind til trods for sine forskellige andre bemærkninger tilsluttede sig udsætningen. Jeg skal ikke kommentere, hvor godt de gør det i alle andre lande. Det er ikke altid lige relevant for Danmark, men det er da klart, at vi følger med i, hvad der foregår. Det er naturligvis rigtigt, at uheld i andre lande er grænseoverskridende, men det fritager jo ikke os fra ansvaret, men det gør selvfølgelig, at det er vigtigt, at vi samarbejder på det internationale plan. Det er også derfor, vi satser, f.eks. i EF-samarbejdet, på at få et fælles direktiv på dette område, der i så stor udstrækning som muligt naturligvis tilgodeser danske interesser. Jeg vil sige til hr. Knud Lind, at man i Sverige faktisk i øjeblikket overvejer at kigge på den udsætningslovgivning, som man har, fordi man måske finder, at man har været lidt for hurtig det sted.

Til hr. Knud Lind til sidst: det, vi gør, er jo at følge de regler, som OECD anbefaler, og der er altså andre lande, der går noget forsigtigt frem.

Til fru Marianne Jøved og hr. Glønborg vil jeg blot sige tak for indlæggene og også tak for oplæggene om, at vi skal få en lidt bredere diskussion om disse udviklingsperspektiver. Jeg vil også takke hr. Glønborg for tilsagnet på den konkrete ansøgning.

Til fru Lis Noer Holmberg vil jeg sige, at det er vigtigt med oplysning, men hele tankegangen bag det her er faktisk, at det skal være god og sober oplysning. Jeg mener ikke, det skal være ensidigt positiv oplysning, jeg synes, vi skal være ærlige. Det her har fordele og ulemper, det er dumt af os at skjule det. Der er nogle